

Nieuwsbrief 7

R.K. Parochie de Vier Evangelisten

Tijdens de corona-crisis; 8 mei 2020

Beste parochianen,

Vrijheid

De afgelopen week hebben we op 4 mei de vele slachtoffers herdacht, die zijn gevallen tijdens de tweede wereldoorlog. We dachten aan hen die zich opgeofferd hebben voor ons, voor onze vrijheid. Maar we herdachten ook allen die na 1945 zijn gesneuveld, mensen die zich hebben ingezet om waar ook ter wereld te vechten voor vrijheid, voor onze vrijheid. En dan op 5 mei, de dag waarop wij die vrijheid vierden. Het zette mij aan het denken. Ik ben opgegroeid met die vrijheid. Wat versta ik onder die vrijheid? Vrijheid betekent voor mij dat ik altijd een keus heb. Ik kan altijd kiezen welke kant ik op ga. Uiteraard binnen de grenzen die door de wetgeving aan mij gesteld zijn en binnen de algemeen geaccepteerde waarden en normen binnen onze samenleving. Alleen achteraf kan ik zeggen of mijn keuzes wel de juiste waren op dat moment.

En nu tijdens de corona-crisis. Een geheel nieuwe werkelijkheid heeft zich aangediend. Voor het eerst in mijn leven word ik met beperkingen van vrijheid geconfronteerd, niet alleen ik, iedereen. Sinds een paar weken ervaren we die beperkingen van onze vrijheid en dat brengt al onnoemelijk veel leed met zich. Wat moet dan de schade van de oorlogsjaren niet zijn geweest?

We hebben te maken met een onzichtbare vijand. Niet uit angst voor het virus, maar ter voorkoming van verspreiding van het virus en dus ter bescherming van mezelf, van ouderen en kwetsbaren, dierbaren en vrienden om mij heen, kies ik ervoor om mij te houden aan de 1.5 meter maatschappij en de daarbij geadviseerde hygiëne-maatregelen. Dat vergt aanpassingen en een constant niveau van alertheid; alleen al de 1.5 meter afstand bewaken is lastig. Vrijheid met beperkingen zolang het virus nog niet is bestreden. Maar nog steeds vrijheid in het maken van mijn keuzes. Ik kan naar mijn werk en naar de supermarkt. Ik heb ervoor gekozen om mijn fysieke contacten tot een minimum te beperken. En dat is lastig, dat doet pijn. Ook ik zou graag mijn kinderen willen omhelzen, met mijn vrienden een terrasje pikken of met elkaar in een viering zitten. Mijn vrijheid is mij niet ontnomen, maar wel beperkt; en vermoedelijk voor een langere periode. Deze periode gebruik ik vooral voor relativeren wat de echte drijfveren zijn in mijn leven; geloof, hoop en liefde. Geloof geeft mij kracht, ik hoop dat een vaccin wordt gevonden tegen het virus. Liefde, van en aan anderen, zij het op afstand, ervaar ik in deze tijd misschien nog wel meer dan anders. Het geeft mij rust en maakt de beperking van mijn vrijheid minder moeilijk vol te houden.

Ik wens u allen dit gevoel van harte toe.

Namens het parochieteam, Ineke Brizee-Baay

Blijf op Hem vertrouwen, Hij is de Weg!

Pastoraal woord bij de evangelielezing van zondag 10 mei

Meer dan een maand doen we veel activiteiten thuis vanwege dit coronavirus. De regering gaat nu proberen om de maatregelen soepeler te maken. We willen dat ons leven weer normaal wordt en dat de economie niet onder deze pandemie lijdt. Maar iedereen wordt verzocht om attent te blijven, want er zijn nog geen geneesmiddelen noch een vaccin voor dit virus. Ook al verwachten we allemaal dat het aantal besmette slachtoffers niet zal toenemen.

Daarom wordt ons gevraagd om de maatregelen te blijven volgen. Doe dat met hart en ziel. Soms worden we uitgedaagd door het mooie weer. Wij willen weer bij elkaar komen, ergens anders naar toe gaan, naar het strand, naar de camping, naar de recreatieplaats, voor gezelligheid, voor ons plezier. Deze pandemie is nog niet voorbij en het is niet eenvoudig met dit virus om te gaan. Maar we mogen niet vergeten dat God nooit heeft beloofd dat de lucht altijd blauw is en de zee altijd kalm. Hij heeft ook niet beloofd dat het pad altijd vlak en recht is. Maar Hij belooft om er te zijn met ons, in ons leven. Hij gaat met ons mee in elke situatie. Hij vraagt dat wij niet ongerust zijn, maar standvastig blijven geloven. "Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij." Dat heeft Jezus gezegd tegen zijn leerlingen bij het laatste avondmaal. We zullen het horen in het evangelie van komende zondag.

Wees niet ongerust betekent op dit moment: niet overdreven bang zijn, optimistisch blijven, hoop hebben dat deze storm van het virus zal eindigen, dat God ons niet verlaat. Het betekent ook dat we elkaar vertrouwen, dat we zorgen voor elkaar. Iedereen heeft een rol om de verspreiding van dit virus te doorbreken. Vertrouw op God, vertrouw ook op elkaar.

In het evangelie zullen we de vraag van Filippus horen: "Laat ons de Vader zien". Misschien stellen wij dezelfde vraag: Laat ons de Heer zien, waar is Hij op dit moment van deze pandemie? Dan zal Hij ons eraan herinneren dat Hij er is. Hij is aanwezig in de artsen, de verpleegkundigen en de verzorgers, die voor patiënten met Covid 19 zorgen. Hij is aanwezig in de mensen die kaarten naar de ouderen sturen of die naar de alleenstaanden bellen. Hij is aanwezig in de vrijwilligers die voedselpakketten bezorgen voor degenen die dat nodig hebben; kortom: Hij is aanwezig in iedereen die iets zinvol doet voor anderen in deze tijd van het coronavirus.

En Hij herinnert ons eraan dat Hij de weg, de waarheid en het leven is. Daarvoor moeten we ons leven op Hem richten. Niet alleen toont Hij de weg die we moeten volgen, maar Hijzelf is de Weg. Hij heeft ons een goed voorbeeld gegeven. Hij is gekomen om de wil van Zijn Vader en onze Vader uit te voeren, om de mensen te redden, om hulp te bieden vooral aan mensen in nood. Laten wij Zijn weg volgen, de weg van solidariteit en samenwerken, door niet aan ons zelf te denken maar aan anderen voor hun redding, ook in deze situatie van de pandemie.

Namens het pastoraal team, Klemens Hayon

Mededelingen van het parochieteam

Vieringen via internet

De vieringen via internet worden best goed bekeken. Ook krijgen we steeds meer leuke en enthousiaste reacties. Het leek het parochieteam wel een leuk idee om u eens in de keuken te laten kijken wat er allemaal bij komt kijken om de viering bij u in de huiskamer te krijgen. We laten Peter The van de werkgroep aan het woord:

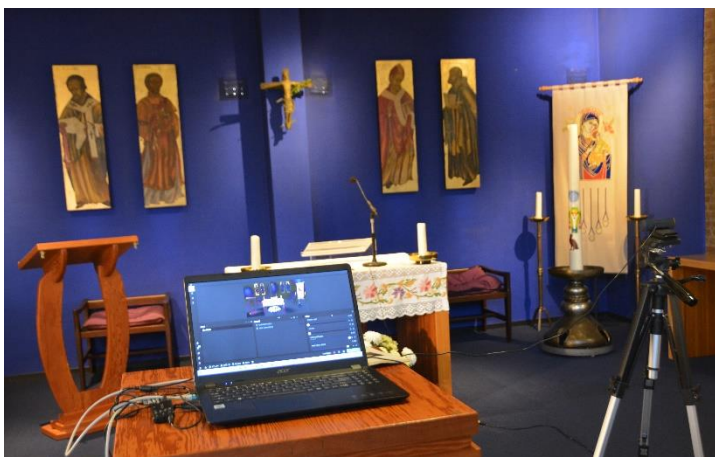
We zijn inmiddels alweer twee maanden verder sinds het bijwonen van een viering in de kerk niet mogelijk is. Het is waar, we missen onze sociale contacten, ook rond de vieringen in onze kerk. Daarom ben ik dankbaar dat ik heb mogen meewerken aan het tot stand komen van virtuele diensten via het internet. Het parochieteam heeft er voor gekozen om de virtuele diensten op te zetten in de dag kapel van de Emmauskerk. Uitgangspunt is dat er zomin mogelijk mensen aanwezig zijn. Er is een werkgroep opgezet om dit mogelijk te maken. Niels Vrolijk, André Vis, Ruud de Vreugd en mijzelf zijn verantwoordelijk voor de realisatie; de koster John Wassink en Yongke The zorgen voor de voorbereiding van vieringen.

Na een aantal reviews bestudeerd te hebben is een betaalbare en geschikte camera gekozen. De verlichting in de kapel is, net als in veel kerken, niet optimaal voor beeldopnames dus moest er meer verlichting komen. Het plaatsen van schijnwerpers levert geen goed resultaat omdat de verlichting de voorgangers verblindt en er ontstaat weerschijn door de iconen aan de wand. Het was John Wassink die op het idee kwam om een laken te gebruiken om indirect te verlichten. En dat gaf de gewenste extra egale verlichting zonder nadelen.

Er is een interface aangeschaft die het mogelijk maakt om de laptop die gebruikt wordt voor het opnemen aan te sluiten aan de bestaande geluidsinstallatie. Verder heeft Niels Vrolijk het raamwerk verzorgd dat het mogelijk maakt om de beelden en het geluid vanuit de kapel via YouTube in de huiskamer te krijgen.

Gebruik van een schijnwerper en laken

Opstelling camera en laptop

Er was weinig tijd om zowel geluid als het beeld goed te krijgen voor een eerste virtuele viering; een week voor Palmzondag is de parochie live gegaan. Voor iedereen was duidelijk dat het geluid niet goed was; lag het aan de internetverbinding, lag het aan

Geluidsmixer 1

YouTube die gebruikt werd voor de livestream, of moest er op de locatie aanpassingen gedaan worden aan de geluidsinstallatie?

Er is eerst gekozen om het geluid in balans te krijgen met het gebruik van extra microfoons; dit bleek onvoldoende; het orgel klonk niet als een orgel, het geluid zweefde en de headset gaf teveel vervorming. De bestaande geluidsinstallatie is geoptimaliseerd voor spraak en het geluidsniveau wordt automatisch

afgeregeld op het niveau van de voorganger of lector. Dat bleek de oorzaak van veel problemen. Het inregelen van de geluidsinstallatie kan echter alleen door de installateur. André Vis kwam met het idee om apparatuur van Maria van Eik en Duinen te gebruiken. De headset is vervangen door een vaste microfoon en de lector is voorzien van een draadloze microfoon, die rechtstreeks zijn aangesloten op een mengpaneel. Ook zijn twee microfoons geplaatst voor orgel en zang. Op vrijdagmiddagen is met de werkgroep het geluid in balans gebracht en is het resultaat via YouTube gecontroleerd. Inmiddels zijn er twee vieringen verzorgd met de gekozen eindoplossing. We kunnen tevreden zijn met het bereikte technische resultaat. We zijn ook heel blij dat er zoveel parochianen gebruik maken van deze virtuele diensten en ook terugkoppeling geven aan de werkgroep.

Laten we bidden tot onze Heer dat we spoedig als geloofsgemeenschappen weer vieringen kunnen hebben om Hem te dienen. Want ondanks dat we op afstand de kerkdiensten kunnen volgen mist u toch ook het samen vieren in de kerk?

Muziek bij de vieringen

12 maart 2020 was voor mij als musicus een redelijk dramatische dag. Van de één op de andere dag werden al mijn werkzaamheden stopgezet. Geen repetities meer, geen concerten meer en ook geen vieringen meer. Dat was, om het mild te zeggen, wel even wennen. Ik was dan ook erg blij dat ik enkele weken na de start van de lockdown weer deel kon nemen aan de vieringen. Vieringen die opeens in een geheel andere setting plaatsvinden. Ik ben wel gewend dat de kerk niet elke zondag tot de nok toe gevuld is, maar nu is het met twee voorgangers, twee kosteren en een organist wel erg leeg. Toch heb ik tijdens de viering, ondanks de afwezigheid van directe interactie, niet het gevoel dat we alleen zijn. Het voelt als een vertrouwde viering en ook de reacties na afloop die via de app of de telefoon binnenkomen geven een gevoel van verbondenheid. De laatste twee weken hebben we hard gewerkt om de kwaliteit van het geluid bij de livestream te verbeteren en ik ben blij dat alles nu goed te volgen is. Maar, zoals iedereen hoop ik dat we weer snel met elkaar in de kerk kunnen vieren. Misschien in aangepaste vorm, misschien op de oude vertrouwde wijze. Waar, wanneer en hoe? Niemand die het weet, maar hoop doet leven! Voor nu: hou vol en blijf gezond!

Met een hartelijke groet, André Vis

Donderdag 14 mei interreligieuze gebedsdag tegen corona

Na het Angelusgebed afgelopen zondag, vroeg de paus zijn toehoorders om op donderdag 14 mei a.s. te bidden, te vasten en werken van liefdadigheid te verrichten. Hij heeft daarmee zijn steun gegeven aan het voorstel van het internationaal *Comité voor Menselijke Broederlijkheid* om op deze dag wereldwijd een interreligieuze gebedsdag tegen de coronapandemie te houden. *"In deze nood mogen wij het niet nalaten om ons tot onze schepper te wenden"*, aldus de paus. Alle mensen, ongeacht hun nationaliteit of godsdienst, worden opgeroepen om zich bij deze actie aan te sluiten. Weet u die dag in uw gebed dus in het bijzonder verbonden met alle mensen van goede wil. En misschien dat u voor u zelf iets kunt bedenken dat u, in het kader van medemenselijkheid en liefdadigheid, er juist op deze dag (op afstand) voor een ander bent.

Collecte overmaken

Aangezien het praktisch niet mogelijk is om met een collecteschaal bij u langs te komen, doen we nu telkens een oproep in deze nieuwsbrief om uw ruimhartige bijdrage over te maken. Een oproep die, zoals al snel bleek, niet aan dovemans oren is gericht. Ook de afgelopen dagen hebben we van u weer zo'n € 290,- mogen ontvangen waarvoor natuurlijk onze hartelijke dank. Ook al zijn de gebouwen veelal gesloten, onze kosten blijven wel doorlopen. Daarom bevelen we de collecte van harte bij u aan. Wilt u zo vriendelijk zijn het collectegeld dat u in andere tijden op de collecteschaal zou deponeren, nu over te maken naar de bankrekening van de parochie onder vermelding van 'Collecte'?

U kunt uw bijdrage aan de collectes overmaken op bankrekeningnummer NL62 RABO 0106 9749 04 of via de hiernaast weergegeven QR code.

Juist in deze tijd waarin we niet meer bij elkaar komen is uw steun meer dan nodig. We rekenen op u!

Dank voor uw bijdrage aan Vastenactie

Ondanks dat we al vroeg in de vastenperiode niet meer samen in de kerk konden vieren en de daar opgestelde Vastenactie-bussen/kisten lang niet zoveel potentiële donateurs als andere jaren langs hebben zien komen, heeft de actie parochiebreed toch nog een aardig bedrag opgebracht. Hieronder geven we u een overzicht van de bijdragen per gemeenschap. Het zijn totalen van de contante bijdragen via de Vastenactie-bus/kist en via een overmaking aan de parochie.

• Pastoor van Ars:	€ 100,-
• Emmaus:	210,-
• Maria van Eik en Duinen:	164,-
• Titus Brandsma:	87,-
Totaal parochie	€ 561,-

Daarnaast zijn er vast ook parochianen die hun bijdrage rechtstreeks op de bankrekening van Vastenactie hebben overgemaakt. Als u dat had willen doen en nog niet heeft gedaan, kan dat natuurlijk alsnog. Een ieder hartelijk dank voor uw gaven! Vastenactie kan het goed gebruiken om opleidingen en trainingen voor jonge mensen, opgroeiend in kansarme milieus, waar ook ter wereld, mogelijk te maken, zodat ook hun toekomst een waardig bestaan kan zijn.

Berichten uit onze gemeenschappen

Omdat parochianen soms in meer dan één geloofsgemeenschap bekend zijn en/of actief waren, worden de overlijdensberichten hieronder in één parochiebreed overzicht opgenomen:

Overleden:	Bijzonderheden
Mw. Lieke Fisser-Blaaupot, overleden op 30 april.	Haar uitvaart heeft donderdag 7 mei plaatsgevonden in de Emmauskerk.

Uit de pastoor van Ars

8 mei is de geboortedag (in 1786) van Jean Marie Vianney. Beter bekend als de Heilige Pastoor van Ars. Ars staat voor het dorpje Ars-sur-Formans, nabij Lyon. Wij bezochten het op 15 augustus 2017, Maria Hemelvaart. We gingen om 8.00 uur naar de 1^e H. Mis die al 100 mensen trok. Om 9.00 en 10.00 uur weer een mis en om 11.00 uur de Hoogmis in de gigantische ondergrondse kerk. In Ars werd Jean Marie Vianney in 1818 pastoor. Ontdaan van alle comfort volgde hij een leven van 'geven en niets houden'. Hij bracht velen tot geloof door zijn voorbeeld van boete, bidden en barmhartigheid. Overleden op 4 augustus 1859, werd hij in 1929 Heilig verklaard. Jaarlijks bezoeken een ½ miljoen (!) pelgrims de basiliek met zijn gebalsemd lichaam en de kapel met zijn hart. Achter de basiliek ligt een mysterieuze trap: die leidt naar de ondergrondse kerk die 5.000 pelgrims kan herbergen. Het dorp zelf is piepklein: 1 bakker (7/7 open), een epicerie (kruidenierswinkel) en een rustige prima camping vlakbij de basiliek. Een spirituele ervaring langs de Route du Soleil. En als u weer 'en route' naar Frankrijk mag, bezoek dan ook Citeaux, waar in 1098 de orde der Cisterciënzers ontstond. En waar (opnieuw) monniken leven die u tijdens een boeiende rondleiding deelgenoot maken van de indrukwekkende geschiedenis van de orde. Hoewel van de gebouwen niets meer van de begintijd dateert, dragen de locatie en het omringende landschap duidelijk de sporen van het verleden. Meer informatie op: www.arsnet.org en www.citeaux-abbaye.com.

Binnenkort hopen wij de relik van de H. Pastoor van Ars die wij in december ontvingen een gepaste plek in de Ars kerk te geven. Hopelijk tijdens de 5^e Abdijdag op 4 augustus (onder voorbehoud van corona-maatregelen). U hoort daar te zijner tijd nader over.

Ineke Giezeman

De Stilte van Maria

Heiligste Moeder, Moeder van God, U die alles op prijs heeft gesteld en het allemaal heel voorzichtig in uw hart heeft bewaard, leer ons de diepgaande stilte die zich in U heeft gemanifesteerd gedurende uw leven,

- de stilte van de aankondiging, die van geloof, missie en gehoorzaamheid,
- de stilte van de visitatie, de nederigheid en gehoorzaamheid
- de stilte van Bethlehem, de geboorte, incarnatie en wonder
- de stilte van het vluchten naar Egypte, van doorzetten, hoop en vertrouwen
- de stilte van Nazareth, de eenvoud, intimiteit en communie
- de stilte van de berg van Calvarie, moed, dood en verlatenheid
- de stilte van de verrijzenis, gejubel en glorie
- de stilte van hemelvaart, van volbrenging, transformatie en nieuwe creatie
- de stilte van Pinksteren, van vrede, macht en liefde

Maria, leer ons met uw wijsheid in de stilte die ons bekwaamheid geeft om te luisteren naar kleine dingen, de stem van God, die ons alleen Hem in geest en waarheid laat aanbidden.

Marga van Leest (bron: internet)

Uit de Emmaus

Dagbesteding

Onlangs herdachten wij de slachtoffers van de tweede wereldoorlog en vierden wij de bevrijding van 75 jaar geleden, op een totaal andere zeer indrukwekkende manier. Die oorlog heeft ontzettend veel Nederlanders het leven gekost en deze oorlog had een zichtbare vijand. Nu vechten wij tegen een onzichtbare vijand, die over de hele wereld slachtoffers maakt. Tijdens de tweede wereldoorlog en erna zaten de kerken stampend vol. Thans kunnen wij 's-zondags niet naar de kerk, sterker nog de kerken zijn gesloten. Wij kijken er naar uit, dat wij de viering via internet op zondag vanuit de kapel van de Emmaus kunnen volgen. Wij ouderen behoren immers tot de grootste risicogroep en moeten daarom zo veel mogelijk binnen blijven en zeker 1 ½ meter in acht nemen als wij naar buiten gaan. Omdat er aan de balkonkant van ons huis werkzaamheden door de woningbouw wordt uitgevoerd, kunnen wij niet op ons balkon zitten. Daarom gaan wij als het weer goed is een ommetje maken in de buurt of koffiedrinken bij onze zoon in de tuin. In de tuin zult u zeggen en hoe doen jullie dat dan? Wel wij gaan door de schuurdeur aan de achterkant van het huis naar binnen en dan staan de stoelen op veilige afstand voor ons klaar. Verder besteden wij onze tijd met het volgen van het nieuws via TV, radio, of digitale krant. Er ligt een legpuzzel op tafel waaraan hoofdzakelijk mijn vrouw mee bezig is of ze pakt een denksportboekje of een leesboek. Wat wij ook doen is whatsappen met onze familie en kennissen. Er blijft nog genoeg tijd over voor mijn hobby's tropische vissen en het bouwen aan een modelspoorbaan. Wat wij zeer op prijs stellen is, dat wij gebeld worden door dames van de diaconie en indien nodig mogen wij een beroep op hen doen. Tot slot voor boodschappen hoeven wij de deur niet uit, dat doen onze zoon en schoondochter. Wij maken alleen een boodschappenlijstje en via de media sturen wij die dan naar hen toe. Dat gaat prima en daar zijn wij hen natuurlijk zeer dankbaar voor. Vervelen doen wij

ons niet, maar wij kijken toch uit naar het eind van de corona-crisis, maar die is nog lang niet in zicht.

Blijf gezond.

Pim Beijer.

Het coronavirus

Alles is dicht. Wat te doen? Alle kasten onderzoeken en schoonmaken.

Sommige kasten zijn net de doos van Pandora. Spullen waarvan ik het bestaan niet meer wist komen tevoorschijn.

Daarnaast veel lopen en bellen met andere parochianen. Mijn programma voor deze week is proberen de computer onder de knie te krijgen. Hou allemaal je hart maar vast als mij dit lukt! Ik mis de mensen van de schoonmaak, 't Winkeltje, de koffie en de diaconie. Ik mis uitgaan naar musea en uitgaan met vrienden. Vandaag of morgen is het virus bestreden en dan kom ik weer gezellig naar de kerk voor de viering en alle andere activiteiten. Tot die tijd troost ik mij met de gedachte dat deze dag zeker zal komen en wij moeten luisteren naar de adviezen om onszelf en anderen zoveel mogelijk te vrijwaren van dit virus. Wij moeten samenwerken om dit voor elkaar te krijgen.

Moira Oversloot, interieurverzorgster

Uit Maria van Eik en Duinen

Deze week ontving ik een bijdrage van Leo Hartman. Leo is tientallen jaren de vaste dirigent geweest van het Gemengd Koor Deo Sacrum, en was als vaste organist aan de kerk verbonden. En nog altijd is hij als organist/dirigent actief, met name bij rouwdiensten. Dat hij ook kenner is van kerkelijke muziek en componist, blijkt wel uit zijn bijdrage, die hieronder staat afgedrukt.

Cor Havermans

Wandelen lang de zee: muziek, geestelijke rust en gebed

Om in deze moeilijke periode een bepaalde rust te ervaren wandel ik regelmatig 's-morgens vroeg naar de zee en loop dan enkele kilometers langs de branding. Soms zijn er wilde golven met ruisende schuimkoppen die blij zijn dat ze aan land zijn gekomen. Maar er kunnen ook heerlijk rustige golfjes langskomen. Dan lijkt de zee een uitgestrekt meer met hele kleine golfjes die kalm het strand op rollen. Er is dan bijna niemand die langs het water loopt. Het is heerlijk rustig en ik geniet van de prachtige kleuren licht die de vroege zonsopgang over de wereld werpt.

Als ik dan wandel en meestal niemand tegen kom kan ik bidden en mediteren en nadenken over de gang van zaken van nu. Dan ontmoet ik God langs de branding van de zee en lijkt het of Hij met mij mee loopt. Rust en meditatie over het leven van nu. Als ik dan thuis kom hoor ik muziek die zomaar bij me opkomt. Soms noteer ik dan het een en ander en gebruik dit soms voor composities. Sfeervolle klanken, ingetogen en rustgevend.

Enige tijd geleden las ik een artikel over de Franse componist en organist Olivier Messiaen (1908-1992). Een zeer katholiek componist. Hij schreef soms boeiende muziek met theologische verhandelingen over zijn eigen werk. Hij

streefde naar muziek waarin God zich openbaart. Zijn muziek wordt dan ook dikwijls als een religieuze ervaring gehoord. Ook als wij zingen vereren wij de muziek en tevens de God die ons de muziek geschonken heeft. Tijdens het wandelen langs de zee krijg ik dikwijls zulke gedachten.

Hierdoor komt men tot gebed en geestelijke rust zodat de tijd wat milder en beter ervaren kan worden. Nader tot de mensen komen en in het bijzonder bij diegenen die eenzaam zijn. Mensen in allerlei tehuizen waarvan de dagen iedere dag hetzelfde kunnen zijn. Dit alles gaat door mijn hoofd als ik langs de zee loop. Messiaen was zich er goed van bewust dat een muzikale ervaring goede invloed kan hebben op onszelf en op de omgeving. Misschien is dit een idee om muziek intensiever te beluisteren zodat we meer open staan voor de muziek rondom ons. Muziek die uitgevoerd wordt ter ere van God en ter verhoging van de sfeer waarin de aanwezige gelovigen in de kerk makkelijker tot gebed kunnen komen.

Leo Hartman.

Duister

Juist deze dagen denken wij terug aan een tijd die duister was. Vooral natuurlijk omdat vreemde machten ons leven beheersten. Maar ook duister omdat de bezweer verbood om licht te laten schijnen. Alle licht moest uit of de rolluiken moesten dicht. Als er maar een streepje licht op straat zichtbaar was kwamen 'ze' aanbellen voor de verduistering. Natuurlijk moest ook de kerk daarin mee. Maar stroom was er nauwelijks en ook kaarslicht was schaars.

Maar ja, helemaal zonder kun je niet, dat is gevaarlijk.

Om te voorkomen dat mensen zich zouden bezeten, of erger, had de pastoor voor een klein beetje licht een kaars in het kerkportaal gezet. Maar het waren duistere tijden en op een avond was zelfs die kaars met dat kleine lichtje in die grote kerk verdwenen, meegenomen. Dat ging dus ook niet meer.. Maar betere tijden kwamen, dat hebben wij deze week gevierd.

Ook nu ervaren wij duisternis en maken wij toch ook donkere tijden door. In de verte is een klein lichtje, een sprankje hoop: er komen weer andere, betere tijden. Laten we daarvoor bidden en dat vasthouden.

Gerard van Dijk

Bereikbaarheid van de parochie

Door de sluiting van de kerken zijn ook de secretariaten op de locaties niet altijd goed bereikbaar. Wel wordt op het moment dat de kerk is opengesteld de brievenbus geleegd. U kunt dus altijd een briefje achterlaten. Wilt u met iemand in gesprek komen of heeft u een dringende boodschap dan kunt u natuurlijk altijd contact opnemen met het centraal parochiesecretariaat (cps@p4ev.nl of via telefoon:070 3080414). Zij zorgen er dan voor dat u met de juiste persoon of personen in contact wordt gebracht.

Delen van de Nieuwsbrief

We zijn heel blij dat we deze Nieuwsbrief aan een deel van de parochianen per mail kunnen versturen. Zo kunnen wij hen optimaal op de hoogte houden. Een groot deel beschikt echter niet over internet. Helaas kunnen we de papieren

Nieuwsbrief niet elke week bij deze mensen bezorgen.

Mogelijk kunnen we er samen voor zorgen dat in ieder geval een deel van hen toch geïnformeerd blijft:

- Als u deze Nieuwsbrief per mail ontvangt en u kent een mede-parochiaan in uw directe omgeving die geen emailfaciliteiten heeft, dan wilt u misschien de Nieuwsbrief voor hem/haar uitprinten en bij hem/haar in de brievenbus doen of hem/haar opbellen en de belangrijkste informatie doorgeven.
- Als u de geprinte versie van de Nieuwsbrief in de kerk ophaalt voor u zelf, dan kunt u er mogelijk ook één meenemen voor een parochiaan in de buurt en bij hem/haar in de brievenbus doen.

Delen van ervaringen en opmerkelijke dingen in deze tijd

Zeker in deze tijd dat we elkaar niet kunnen ontmoeten, wordt het heel erg gewaardeerd als we iets van elkaar vernemen. Misschien wilt u ook uw verhaal, dat u anders tijdens de koffie na de viering zou vertellen, heel graag met de lezers van de nieuwsbrief delen. Als u iets heeft dat u graag met anderen zou willen delen, schrijf het op en mail het aan uw nieuwsbrief-correspondent. Dat zijn:

Cor Havemans voor Maria van Eik en Duinen (cor.havermans@planet.nl)

Ineke Giezeman voor de Pastoor van Ars (I.Giezeman@hetnet.nl),

Loek Ruijters voor de Titus Brandsma (eller@ziggo.nl)

en Peter The voor de Emmaus (peter.the@geodww.nl).

Dank u wel!